

Alliansfrihet är ingen garanti för fred

BILD: WILFRED HILDONEN

INSÄNDARE

6.4.2022 14:45 Uppdaterad 6.4.2022 14:47

[I HBL \(6.4\) vill Eva Jonson](#), ordförande för föreningen Nej till Nato i Sverige, hålla fast vid den svenska alliansfriheten och polemiserar därför mot min kolumn "[Nu är det allvar, Sverige](#)" (HBL Kolumn 31.3).

Jag respekterar att man kan ha olika åsikter om ett Natomedlemskap och betonar att det i sista hand är riksdag, regering och folkopinion som avgör hur våra länder skall handla. Jag håller med om att det är viktigt att inte uppförstora hotbilderna, varken om överhängande ryska anfallsplaner eller om potentiella kärnvapen i våra länder.

Men den fundamentala hotbilden finns ändå där, hur mycket vi än vill verka för fred och avspänning. Jonson talar om uppiskade antiryska känslor, jag skulle hellre kalla det en naturlig och förståelig reaktion på Putins blodiga anfallskrig. Typiskt nog talar hon inte om orsaken till den nya Natodebatten, i stället nämner hon "västmakternas konfrontation med Ryska federationen". Menar hon att hon inte räknar EU-länderna Sverige och Finland till väst?

När jag använder begrepp som *utanförskap*, *förståelsegap* och *erfarenhetsgap* vill ja påminna om att de alla skapats av en erfaren svensk och nordisk skribent som med hjälp av dem vill förklara varför en del svenskar har så svårt att acceptera att alliansfriheten inte nödvändigtvis längre erbjuder det skydd den hittills gett. Att den gett det är utmärkt, men historien skapar inga garantier för framtiden. Nu har vi att göra med en ansvarslös, lögnaktig och irrationell diktator med imperieambitioner. Han är den som fått en majoritet i våra länder att överväga solidariskt medlemskap i en försvarspakt.

Den som tror och vill få andra att tro att vi kan tillfredsställa Ryssland genom att gå med på dess anspråk på intressesfärer tar på sig ett stort ansvar. Putin har mycket tydligt klargjort sina mål: Ett Europa utan den militära balans som USA:s närvaro garanterar. Utan den kunde Ryssland ägna sig åt kärnvapenutpressning, något Putin redan hotat med. Visst skall vi satsa på våra nationella försvar men Ukrainatragedin visar hur utsatt ett alliansfritt land är när Putin tillämpar sin doktrin.

Nej, militär alliansfrihet ger inte automatisk fred. Inte heller ingångna avtal ger skydd mot krig, det vet Finland och det vet Ukraina. När Jonson påstår att Nato övar "för angreppskrig" är det ett propagandistiskt och ologiskt påstående. Varför har Nato då avstått från att direkt ingripa i Ukraina? Jo, för att undvika just det storkrig som hon låter förstå att Nato och USA trängtar efter.

Sedan detta med kärnvapen: Diskussionerna i våra länder visar entydigt att vi enligt norsk modell skulle komma att avstå från lagring av dem, likaså från permanenta baser. Åtminstone Finland med en god militär beredskap behöver inte allianstrupper. Ologiskt är likaså talet om att vi blir tvungna att i ett krisläge bidra med marktrupper utomlands: Vi har båda så vidsträckta territorier att försvara att vi behöver våra soldater här hemma. Minns också att beslut inom Nato fattas enhälligt och att medlemmar inte påtvingas lösningar som strider mot deras nationella intressen.

Begreppet fred är inte entydigt, också de organiserade fredsvännerna borde fundera på distinktionerna. Putin gick in i Ukraina för att "trygga freden" och redan Sovjet utmålade sig som en fredsmakt. Om man ständigt gör uppoffringar och

kompromisser för att bevara freden, visar historien att man uppmuntrar expansiva angripare. Så var fallet med Hitler och nu med Putin som inte såg någon anledning att stanna upp efter annekteringen av Krim.

En känd marxistisk filosof har i dagsläget formulerat det så här: "Det enda sättet att förhindra ett nytt storkrig är att undvika den sortens 'fred' som kräver ständiga lokala krig för att upprätthålla freden."

Sveriges och Finlands beslut att avstå från den militära allianslösheten skulle också vara en signal till fredsbrytaren Putin, inte minst efter illdåden utanför Kiev: Anfallskrig har konsekvenser, inte bara i form av sanktioner. Det börjar alltmera framstå som anständigt och moraliskt att vi solidariskt deltar i en allians som finns till för att försvara demokratiska nationer mot kränkningar av deras nationella integritet. Jag vet att valet inte är lätt, svårare i Sverige än i Finland, men det måste göras, för det "handlar om våra liv, om våra barns liv", för att citera Jonson egen slutsats.

Pär Stenbäck, mi